

1. marts 2019

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 12. marts 2019

- 1) Forslag om punktafgiftspakke
 - *Generel indstilling*
 - KOM(2018)346, KOM(2018)349 og KOM (2018)341 2
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 2) Ændring af strukturdirektivet for alkohol
 - *Generel indstilling*
 - KOM(2018)334 9
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 3) Skat på omsætning af visse digitale tjenester
 - *Politisk enighed*
 - KOM(2018)148 14
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 4) Forslag om oprettelse af InvestEU-programmet
 - *Politisk drøftelse*
 - KOM(2018)439
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 5) Opfølgning på de landespecifikke anbefalinger fra 2018 samt reformer og indsats vedr. investeringer
 - *Præsentation ved Kommissionen og politisk drøftelse*
 - KOM(2019)150
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet
- 6) Opdatering af fælles EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner
 - *Vedtagelse*
 - KOM-dokument foreligger ikke 31
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet
- 7) Forslag til direktiv om markeder for misligholdte lån (NPL)
 - *Tidlig forelæggelse*
 - KOM(2018)135
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet
- 8) Forslag til fremme af SMV-vækstmarkeder
 - *Tidlig forelæggelse*
 - KOM(2018)331
 - Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervsministeriet

Dagsordenspunkt 1: Punktafgiftspakke

KOM(2018) 346, KOM(2018) 349 og KOM (2018) 341

1. Resume

Kommissionen fremsatte 1. juni 2018 forslag om en punktafgiftspakke bestående af tre forslag – et direktiv, en forordning og en afgørelse. Pakken skal forbedre overvågningen af punktafgiftspligtige varers bevægelse inden for EU, mindske de administrative byrder for erhvervsdrivende og styrke bekæmpelsen af svig.

Direktivforslaget består primært i en opdatering af det såkaldte cirkulationsdirektiv, men indeholder også en række mindre forbedringsforslag, bl.a. ved at skabe bedre samspil mellem procedurer på told- og punktafgiftsområdet, samt ved at udvide muligheden for brug af digitale og automatiserede punktafgiftsprocedurer ved grænseoverskridende salg af punktafgiftspligtige varer i EU. Forordningsforslaget og afgørelsesforslaget er afledte heraf.

Formandskabet har fremsat kompromisforslag, der i væsentlig grad fastholder Kommissionens forslag. Regeringen kan støtte et kompromis på linje med det foreliggende.

2. Baggrund

Cirkulationsdirektivet (direktiv 2008/118/EF) fastlægger de generelle administrative regler for virksomheder, der fremstiller og forhandler punktafgiftspligtige varer i EU, samt for transporten eller cirkulationen af punktafgiftspligtige varer inden for EU. De EU-regulerede punktafgiftspligtige varer er overordnet alkohol-, tobak- og energiprodukter.

Cirkulationsdirektivet er med tiden blevet ændret væsentligt ad flere omgange og direktivet indeholder nu flere henvisninger til forældet lovgivning, som har givet behov for opdatering. Kommissionen har derfor 1. juni 2018 stillet forslag til en punktafgiftspakke bestående af tre forslag – et direktiv, en forordning og en afgørelse. Kommissionens direktivforslag (KOM(2018) 346) er en opdatering af cirkulationsdirektivet, men indeholder også en række mindre forbedringsforslag.

Forordning 389/2012/EU regulerer det administrative samarbejde mellem EU-landene på punktafgiftsområdet, og afgørelse 1152/2003/EF regulerer det fælles europæiske elektroniske system (EMCS - Excise Movement and Control System), som anvendes til at følge og kontrollere punktafgiftspligtige varers bevægelse i EU. Kommissionens forordningsforslag (KOM(2018) 349) og afgørelsesforslag (KOM(2018) 341) opdaterer disse i lyset af de foreslåede ændringer af cirkulationsdirektivet.

Direktivforslaget og forordningsforslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113, der kræver høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt enstemmig vedtagelse af EU-landene. Afgørelsesforslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114, hvorved Rådet og Europa-Parlamentet træffer afgørelse efter den almindelige lovgivningsprocedure.

3. Formål og indhold

Punktafgiftspakkens overordnede formål er at forbedre overvågningen med punktafgiftspligtige varer, mindske de administrative byrder for de erhvervsdrivende og styrke bekæmpelsen af svig.

Med direktivforslaget opdateres cirkulationsdirektivet. Overordnet forbliver direktivets struktur og størstedelen af dets bestemmelser uændret. Kommissionen foreslår dog også ændringer, der overordnet vedrører:

1. Bedre samspil mellem procedurer på told- og punktafgiftsområdet.
2. Digitale og automatiserede punktafgiftsprocedurer.
3. Harmonisering af visse regler vedr. afgiftsfritagelse mv.
4. Fjernelse af krav om lokal fiskal repræsentant ved fjernsalg.

Forordningsforslaget og afgørelsesforslaget tilpasser reglerne for hhv. det administrative samarbejde samt det elektroniske system EMCS til de foreslåede ændringer under pkt. 2. Nedenfor gives et prioriteret uddrag af sagen. Der henvises til de relevante grund- og nærhedsnotater for en uddybende gennemgang af Kommissionens forslag.

1) Bedre samspil mellem de administrative procedurer på told- og punktafgiftsområdet

Kommissionen foreslår en række tiltag for at ensrette lovgivningen vedrørende administrative procedurer på told- og punktafgiftsområdet. Bl.a. foreslås det, at EU-landene skal sikre konsistens mellem den tolddeklaration og de administrative dokumenter vedr. punktafgifter, der skal udfyldes ved eksport af punktafgiftspligtige varer. Det foreslås også at tilpasse visse af de procedurer, som skal følges ved import og eksport af punktafgiftspligtige varer, for at skabe bedre samspil med toldprocedurerne. Rådets kompromis fastholder generelt Kommissionens forslag.

2) Digitale og automatiserede punktafgiftsprocedurer

Der skal i udgangspunktet betales afgift ved *fremstillingen* af en punktafgiftspligtig vare. Dog kan personer eller virksomheder få tilladelse til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag. I det tilfælde skal der ikke betales afgift ved fremstillingen af varen, men når den forlader afgiftssuspensionsordningen (ved overgang til forbrug).

Punktafgiftspligtige varer kan overføres mellem EU-landene både inden for og uden for en afgiftssuspensionsordning, dvs. det er muligt at overføre punktafgiftspligtige varer mellem virksomheder i EU-lande både før og efter, at punktafgiften er betalt. Hvis varen overføres før der betales afgift, kan virksomhederne i dag anvende det elektroniske EMCS system til at håndtere de tilhørende administrative procedurer. Hvis varen overføres efter at der er betalt afgift, kan EMCS systemet ikke anvendes, og der skal i stedet anvendes papirbaserede procedurer, som varierer mellem EU-landene, og gør processen betydeligt tungere.

Kommissionens *direktivforslag* gør det muligt, at anvende EMCS systemet for overførslen af varer mellem virksomheder i EU-lande, når punktafgifterne *er* blevet betalt. Der foreslås også tilpasninger i en række af de administrative procedurer, som skal overholdes ved sådanne overførsler.

EU-landene er i dag forpligtet til at vedligeholde nationale elektroniske registre over virksomheder, der har tilladelse til at overføre eller modtage punktafgiftspligtige varer, hvor punktafgiften *ikke* er betalt, mellem EU-landene. Oplysningerne i de respektive nationale registre udveksles automatisk via et centralt register, der forvaltes af Kommissionen. Kommissionens *forordningsforslag* udvider registreringen til også at omfatte virksomheder, der har tilladelse til at overføre eller modtage punktafgiftspligtige varer, hvor punktafgiften *er* betalt, mellem EU-landene og sikrer udvekslingen af denne information.

I ECMS registreres i dag de punktafgiftspligtige varer, som overføres mellem virksomheder i EU-lande, og hvor punktafgiften *ikke* er betalt. Kommissionens *afgørelsesforslag* sikrer, at der i ECMS også sker registrering af de punktafgiftspligtige varer, som overføres mellem virksomheder i EU-lande, hvor punktafgiften *er* betalt.

Kommissionen *direktivforslag* tildeler endelig Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter og gennemførselsretsakter, der nærmere skal fastlægge strukturen for og indholdet af de elektroniske administrative dokumenter, der skal udveksles via EMCS samt regler og procedurer for udvekslingen og anvendelse af disse dokumenter. Dette skal gælde både for overførslen af varer mellem virksomheder i EU-lande, hvor punktafgiften *er* betalt og hvor den *ikke* er betalt.

Rådets kompromis fastholder generelt Kommissionens forslag (både fsva. direktiv-, forordnings- og afgørelsesforslagene).

3) *Harmonisering af visse regler vedr. afgiftsfritagelse mv.*

Kommissionen foreslår tre ændringer, som skal harmonisere reglerne vedr. punktafgiftspligtige varer som helt fritages for afgift (fx pga. brug i diplomatiske eller konsulære forbindelser) og for, hvornår en afgift på en vare som i princippet er afgiftspligtig alligevel ikke skal betales (fx pga. helt eller delvist tab af varen).

- Visse varer kan pga. varens natur delvist gå tabt, fx kan væsker fordampe. Kommissionen foreslår, at EU-landene skal have fælles tærskler, under hvilke delvise tab pga. varens natur skal anses for ikke at være overgået til forbrug, hvorved afgiften ikke forfalder til betaling. Kommissionen foreslår, at den via en delegeret retsakt bl.a. præciserer de berørte punktafgiftspligtige varer samt de konkrete tærskler.
- En fritagelsesattest skal generelt følge varer, der er punktafgiftsfritagede (fx pga. brug i diplomatiske eller konsulære forbindelser). Kommissionen fastlægger i dag med hjælp af et punktafgiftsudvalg (med nationale repræsentanter) denne attests form og indhold. Kommissionen foreslår, at indholdet i stedet fastlægges direkte i direktivet, og at Kommissionen gives gennemførelsesbeføjelser mhp. nærmere at bestemme attestens udformning og pro-

ceduren for dens anvendelse. Dette skal sikre en mere ensartet udformning af attesten i EU.

- For at sikre betaling af punktafgifter skal EU-landene generelt stille krav til virksomhederne om, at stille garanti for punktafgiften ved overførsel af varer mellem EU-lande, når punktafgiften ikke er betalt. Kommissionen foreslår, at EU-landene skal indføre en fælles fritagelse for denne garantistilling for overførsler af energiprodukter via faste rørledninger, da disse udgør en meget lav svigrisiko. I dag er det en national mulighed at give en sådan fritagelse, og flere EU-lande inkl. Danmark har allerede fritaget disse energiprodukter.

Rådets kompromis fastholder generelt Kommissionens forslag på disse punkter.

4) Fjernelse af krav om lokal fiskal repræsentant ved fjernsalg

Endelig foreslår Kommissionen en ændring i reglerne vedr. fjernsalg, dvs. salg af punktafgiftspligtige varer, hvor afgiften er betalt, til en privatperson i et andet EU-land. Den afsendende virksomhed skal i dette tilfælde betale afgift til destinationslandet (virksomheden vil generelt kunne opnå kompensation i sit hjemland for den dér betalte afgift mhp. at undgå dobbeltbeskatning). Destinationslandet kan i dag kræve, at virksomheden skal udpege en lokal fiskal repræsentant i destinationslandet, som skal hæfte for betalingen af punktafgiften.

Formålet med kravet er generelt at skabe større sikkerhed for betalingen af punktafgiften, men tiltaget vurderes af Kommissionen at udgøre en disproportional barriere for fjernsalg, særligt for små og mellemstore virksomheder. Kommissionen foreslår derfor at fjerne muligheden for EU-landene til at stille dette krav.

Rådets kompromis fastholder generelt Kommissionens forslag.

4. Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens forslag kræver høring af Europa-Parlamentet. Den 3. oktober 2018 har Europa-Parlamentet udtalt, at forordningsforslaget godkendes, som det forelå på det tidspunkt. Såfremt der foretages ændringer i udkastet, ønsker Europa-Parlamentet at blive notificeret herom af Rådet. Der foreligger for nuværende ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet om direktivforslaget og afgørelsesforslaget.

5. Nærhedsprincippet

Forslagene vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da det kræver lovgivning på EU-niveau at forbedre de fælles regler for transport og cirkulering af punktafgiftspligtige varer reguleret på EU-plan. Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotater af 9. januar 2019 for nærmere beskrivelser af nærhedsprincippet og vurderingen heraf.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Cirkulationsdirektivet er implementeret i dansk lovgivning ved lov nr. 1385 af 21. december 2009 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.,

lov om afgift af spiritus m.m., lov om tobaksafgifter, lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. og forskellige andre love. Forslaget vil medføre behov for tilpasning af en række af disse danske punktafgiftslove.

Forordningen om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet er direkte anvendelig i dansk ret. Den forordning, som der stilles ændringsforslag til, er således gældende i Danmark. Idet forordningen er umiddelbart anvendelig, bør der ikke være behov for ændringer i den nationale lovgivning. Det kan dog ikke udelukkes, at der skal ske tilpasning af regler.

Afgørelse 1152/2003/EF om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser samt cirkulationsdirektivet (2008/118/EF) blev indført i dansk ret med lov nr. 1385 af 21. december 2009. Ved loven gennemføres en obligatorisk elektronisk procedure for udfærdigelse af ledsagedokument i forbindelse med bevægelsen af punktafgiftspligtige varer, som forsendes før betaling af punktafgiften.

Den 28. januar 2011 indførte Danmark den obligatoriske elektroniske procedure ved forsendelser af harmoniserede punktafgiftspligtige varer før betaling af punktafgiften inden for EU ved brug af EMCS. Registrering af punktafgiftspligtige varer, hvor afgiften ikke er betalt endnu, er desuden reguleret i en række bekendtgørelser. Afgørelsesforslaget vil medføre ændringer i disse bekendtgørelser.

Danmark har ikke i dag fastsat tærskler for delvise tab, der skyldes varens art. I praksis accepteres dog undtagelsesvist mindre tab, der skyldes varens art i form af naturlig fordampning af bl.a. mineralolieprodukter, spiritus, vin og øl opbevaret i store tanke eller beholdere.

Danmark fritager allerede i dag bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger for kravet om sikkerhedstillelse. Danmark benytter ikke i dag muligheden for at stille krav om, at den person, der hæfter for betalingen af en punktafgift ved fjernsalg til Danmark, skal udpege en fiskal repræsentant i Danmark.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

De tre forslag i punktafgiftspakken vurderes på det foreliggende grundlag at medføre administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen. Der forventes bl.a. implementeringsudgifter og systemtilretninger for ca. 6 mio. kr. samt efterfølgende drift og sagsbehandling for ca. 1 mio. kr. årligt.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen vurderes generelt at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser, idet den overordnet vil gøre det nemmere at handle med punktafgiftspligtige varer med lande uden for EU i kraft af det bedre samspil mellem told- og punktafgifts-procedurer, samt gøre det nemmere at handle med punktafgiftspligtige varer inden for EU, efter at afgiften er betalt, i kraft af de digitaliserede og automatiserede

procedurer herfor. Den større brug af digitale og automatiserede punktafgiftsprocedurer samt den større overensstemmelse mellem told- og punktafgiftsprocedurer vil i et vist omfang kunne bidrage til at reducere svig.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at direktivforslaget indeholder både administrative lettelser og byrder, bl.a. pga. omstillingsomkostninger, for dansk erhvervsliv. TER kan dog ikke kvantificere de administrative konsekvenser nærmere. Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 9. januar 2019 for en nærmere gennemgang af TER's vurdering.

8. Høring

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 9. januar 2019 for en nærmere gennemgang af danske høringssvar om Kommissionens oprindelige forslag.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at der vil være generel opbakning fra EU-landene, herunder til formandskabets kompromis, som generelt fastholder Kommissionens forslag og samtidig søger at tage højde for flere landes ønsker om tekniske præciseringer og tilretninger.

Det forventes dog også, at enkelte lande vil gøre indsigelse imod Kommissionens forslag om ophævelse af EU-landenes mulighed for at kræve, at den person, der hæfter for betalingen af en punktafgift ved fjernsalg, skal udpege en fiskal repræsentant i destinationslandet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positiv overfor Kommissionens ambition om at forbedre de fælles regler for administrationen af punktafgiftspligtige varer i EU. Regeringen kan støtte et kompromis på linje med det foreliggende.

Regeringen kan tilslutte sig, at lovgivningen vedrørende administrative procedurer på told- og punktafgiftsområdet ensrettes med henblik på at reducere de administrative byrder for erhvervslivet og myndighederne.

Regeringen kan endvidere tilslutte sig, at de nuværende ordninger for bevægelser af varer mellem virksomheder i EU, hvor afgiften er betalt, automatiseres, samt støtte de afledte ændringer i de nationale registre over punktafgiftspligtige varer samt i EMCS's anvendelsesområde.

Regeringen er positiv overfor indførelsen af fælles tærskler for delvise tab for varer, hvor afgiften ikke er betalt, og kan tilslutte sig, at Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt, som fastsætter de fælles tærskler. Regeringen finder, at dette vil kunne føre til en mere ensartet behandling af sådanne delvise tab, hvilket vil kunne lette de administrative byrder for erhvervet.

Regeringen er positiv overfor ophævelse af kravet om, at der skal stilles sikkerhed for bevægelser af energiprodukter gennem rørledninger, da disse udgør en meget lav afgiftsmæssig risiko.

Endelig vil regeringen ikke modsætte sig ophævelse af EU-landenes mulighed for at kræve, at den person, der hæfter for betalingen af en punktafgift i bestemmelsesstaten, skal udpege en fiskal repræsentant ved fjernsalg.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotater oversendt til Folketingets Europaudvalg 10. januar 2019.

Dagsordenspunkt 2: Ændring af strukturdirektivet for alkohol

KOM(2018) 334

1. Resume

Kommissionen fremsatte 25. maj 2018 forslag om ændring af direktiv 92/83/EØF om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer mhp. at revidere og præcisere reglerne i lyset af markedsudviklingen og den teknologiske udvikling på området. Det rumænske formandskab har fremlagt et kompromisforslag, der justerer Kommissionens forslag på en række punkter, herunder ift. det kompromis, som blev beskrevet i samlenotatet af 22. november 2018. Regeringen kan støtte formandskabets kompromisforslag.

Udelukkende de elementer i forslaget, som kan kræve ændringer i dansk lovgivning, er beskrevet i det efterfølgende. For et mere omfangsrigt prioriteret uddrag af de væsentligste ændringer henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 12. oktober 2018.

2. Baggrund

EU's fælles punktafgiftsordning består af en række forskellige retsakter. Direktiv 92/83/EØF indeholder de fælles regler om punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, dvs. øl, vin, andre gærede drikkevarer end øl og vin, mellemklasseprodukter¹ og spiritus. Direktivet fastsætter reglerne for afgiftsstrukturen, dvs. definitioner for og klassificering af de forskellige typer alkohol og alkoholholdige drikkevarer og det grundlag, hvorpå punktafgifter beregnes. Minimumssatserne for de forskellige typer alkohol er fastsat i et andet direktiv (92/84/EØF). Direktiverne er gennemført i dansk ret ved øl- og vinafgiftsloven og spiritusafgiftsloven. Udover de fælles EU punktafgifter kan EU-landene også indføre nationale punktafgifter.

Direktivet om punktafgiftsstrukturen (92/83/EØF) for alkohol og alkoholholdige drikkevarer er ude af trit med de udfordringer og muligheder, som nye teknologier og udviklinger inden for alkoholindustrien indebærer. Det medfører ineffektivitet, skaber mulige forvridninger på det indre marked og resulterer i besværlige administrative procedurer for både skattemyndighederne og virksomheder. Uforholdsmæssige administrations- og efterlevelselsesomkostninger for virksomhederne begrænser især små og mellemstore virksomheders deltagelse i handelen med alkohol og alkoholholdige drikkevarer i EU.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 113 og skal vedtages af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag

Kommissionens forslag indeholder bl.a. følgende forslag:

¹ Mellemklasseprodukter er de produkter med et alkoholindhold på mellem 1,2 og 22 pct., som ikke kan betragtes som værende enten vin, øl, andre gærede drikkevarer eller spiritus.

1. Nedsatte afgiftssatser for små ciderproducenter

Kommissionen foreslår at introducere en ensartet klassificering af cider i hele EU. Denne skal sikre, at små ciderproducenter får adgang til de nedsatte afgiftssatser, der allerede gælder for små øl- og alkoholproducenter.

2. Hævet tærskel for anvendelse af nedsatte afgiftssatser på øl

Kommissionen foreslår at hæve tærsklen for øl med et lavt alkoholindhold, som *kan* omfattes af nedsatte afgiftssatser, fra 2,8 pct. alkohol til 3,5 pct. alkohol. Formålet er i højere grad at kunne tilskynde forbrugerne til at vælge alkoholholdige drikkevarer med et lavt alkoholindhold frem for standardgenstande og dermed mindske alkoholindtaget.

3. Præcisering af og kontrol med anvendelse af afgiftsfritagelse for denatureret alkohol

Denatureret alkohol bruges til fremstilling af produkter såsom rengøringsmidler og sprinklervæske og er fritaget for punktafgift. Fritagelsen kan udnyttes af producenter, som bruger denatureret alkohol til at fremstille og sælge potentielt farlige forfalskede drikkevarer. Kommissionen foreslår derfor bl.a. at oprette et system for indberetning af misbrug af visse alkoholblandinger, så de ikke længere kan bruges som denatureringsmidler.

4. Ensartede attester til små uafhængige bryggerier og ciderproducenter

Kommissionen foreslår at indføre et certificeringssystem, som kan bekræfte uafhængige, små alkoholproducenters status i hele EU. Det vil reducere omkostningerne forbundet med administration og efterlevelse for små alkoholproducenter.

Formandskabets kompromisforslag

Det rumænske formandskab præsenterede i februar 2019 et nyt kompromisforslag, som bl.a. indeholder følgende justeringer:

1. Definition af cider og reducerede satser for producenter af andre gærede drikkevarer end øl og vin

I kompromisforslaget udgår en separat definition af cider, således at der ikke skelnes mellem cider og andre gærede drikkevarer. Muligheden for at anvende reducerede satser for små producenter gælder således for producenter af andre gærede drikkevarer end øl og vin. Samtidig indgår der i kompromisforslaget en mulighed for at anvende nedsatte afgiftssatser trods tilsætning af alkohol som smagsbærer, så længe produktets alkoholindhold ikke øges med mere end 0,2 pct. eller signifikant ændrer det oprindelige produkts karakter.

2. Anvendelse af reducerede satser

Kompromisforslaget udvider muligheden for at anvende reducerede satser for små producenter til også at omfatte små producenter af vin.

3. Mulighed for afgiftsfritagelse for privatproduktion af spiritus og for alkohol til kosttilskud

I kompromisforslaget er yderligere tilføjet en mulighed for, ligesom det er muligt vedr. øl, vin og andre gærede drikkevarer, at afgiftsfritage privatproduktion af

maksimalt 70 liter frugtspiritus, som forbruges af producenten, dennes familie eller dennes gæster, forudsat at der ikke finder noget salg sted. Dog introduceres visse restriktioner vedr. produktionsudstyr og typen af frugt, som destilleres. I kompromisteksten indgår også mulighed for at afgiftsfritage alkohol i kosttilskud, såfremt det afsættes i pakninger af højst 0,2 liter.

4. Ensartede attester for små producenter af øl, vin og andre gærede drikkevarer

I kompromisforslaget er certificeringssystemet, som kan bekræfte små uafhængige alkoholproducenters status i hele EU, udvidet til også at gælde producenter af vin. Samtidig er der ifm. certificeringen mulighed for inden for nærmere fastsatte rammer at lade producenterne selv udstede attester, hvilket forventes at reducere de administrative omkostninger. Der gælder i dag tilsvarende mulighed for selvattestering fsva. små producenter af øl.

4. Europa-Parlamentets holdning

Kommissionens forslag kræver høring af Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har 24. oktober 2018 udtalt sig om Kommissionens forslag, hvortil der blandt medlemmerne var bred tilslutning.

5. Nærhedsprincippet

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 12. oktober 2018 for en nærmere beskrivelse af nærhedsprincippet og vurderingen heraf.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

I Danmark reguleres afgifterne på alkohol, herunder også andre gærede drikkevarer end øl og vin, i øl- og vinafgiftsloven og spiritusafgiftsloven.

Det er valgfrit for de enkelte lande, hvorvidt og i hvilket omfang de ønsker at anvende mulighederne for reducerede satser for små producenter af vin og andre gærede drikkevarer, ligesom en hævet grænse for lavere afgifter på øl er valgfri. Også anvendelse af mulighed for at afgiftsfritage privatproduktion af spiritus og alkohol til kosttilskud er valgfri for EU-landene.

Det vil kræve ændring af øl- og vinafgiftsloven, såfremt man i Danmark vælger at gøre brug af mulighederne for at anvende reducerede satser for små producenter af vin og/eller andre gærede drikkevarer eller anvende reducerede satser for øl med op til 3,5 pct. alkohol. Det vil kræve ændring i spirituslovgivningen, såfremt man i Danmark vælger at anvende afgiftsfritagelse ifm. privatproduktion af spiritus eller alkohol til kosttilskud.

Visse elementer i forslaget kræver ændring af lovgivningen, herunder præcisering af regler for og kontrol med denatureret alkohol samt udarbejdelse af ensartede attester til små uafhængige producenter af øl, vin eller andre gærede drikkevarer.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Såfremt forslaget ikke fører til øget anvendelse af nedsatte afgiftssatser for små producenter eller en forhøjelse af grænsen for afgiftsfri øl fra 2,8 til 3,5 pct. alkohol i dansk lovgivning, forventes forslaget ikke at have provenumæssige konsekvenser. Såfremt disse muligheder anvendes i dansk lovgivning, skønnes det at medføre et begrænset mindreprovenu, som ikke umiddelbart kan skønnes med nogen grad af præcision på det foreliggende grundlag, idet der på nuværende tidspunkt ikke foreligger data for den afgiftsberigtigede mængde øl med mellem 2,8 og 3,5 pct. alkohol eller for mængden af afgiftsberigtiget vin og andre gærede drikkevarer fra små uafhængige producenter i Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

En evt. øget anvendelse af reducerede satser for lavalkohol øl og for vin og andre gærede drikkevarer produceret af små producenter vil medføre en mindre afgiftsbetaling fra disse virksomheder. Det vil i givet fald forbedre konkurrencevilkårene for de omfattede virksomheder og produkter.

Forslaget om at indføre afgiftslettelse for små producenter af vin og andre gærede drikkevarer vil samtidig medføre øgede administrative omkostninger for de omfattede virksomheder, idet de vil skulle opgøre og indberette deres årlige produktion og deres juridiske og økonomiske uafhængighed af andre producenter. Den øgede administrative omkostning skal dog ses i lyset af den opnåede afgiftslettelse.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har vurderet, at direktivforslaget vil medføre administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt.

8. Høring

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat af 12. oktober 2018 for en nærmere gennemgang af danske høringssvar om Kommissionens oprindelige forslag.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at størstedelen af EU-landene vil støtte formandskabets kompromis, herunder fx den udvidede mulighed for at anvende reducerede satser for små producenter af vin og andre gærede drikkevarer.

Enkelte EU-lande kan muligvis være kritiske overfor muligheden for at anvende reducerede satser for små producenter af andre gærede drikkevarer end øl og vin, hvor der er anvendt alkohol som smagsbærer. Der er fortsat ikke enighed om muligheden for fritagelse for hjemmeproduktion af spiritus pga. bekymring for kontrol- og sundhedsimplikationer særligt henset den relativt store årlige maksimale mængde på 70 liter, som nu fremgår af kompromisforslaget. Der er umid-

delbart heller ikke bred opbakning til at give mulighed for at afgiftsfritage alkohol til kosttilskud, ligesom der er en vis uenighed om, hvorvidt det skal være muligt for producenterne at selvtestere i forbindelse med de foreslåede certifikater.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er generelt positiv overfor ambitionen om at revidere og præcisere reglerne for afgiftsstrukturen for alkohol i lyset af markedsudviklingen og den teknologiske udvikling. Regeringen kan støtte formandskabets kompromisforslag og de tilpasninger til Kommissionens forslag, der er indeholdt heri.

Regeringen støtter, at muligheden for at anvende reducerede satser for små producenter af andre gærede drikkevarer end øl og vin er blevet bredere, og ikke længere er begrænset til den type drikkevarer, der kan defineres som cider. Regeringen støtter ligeledes, at kompromisforslaget indeholder en mulighed for at anvende alkohol som smagsbærer i disse drikkevarer.

Regeringen kan umiddelbart også acceptere kompromisforslaget om at tillade afgiftsfritagelse for privatproduktion af spiritus, i det omfang der er tale om produktion til privatforbrug og forudsat at der ikke finder noget salg sted.

Regeringen finder ligeledes, at udarbejdelsen af ensartede attester for små uafhængige producenter vil kunne medføre en mere ensartet behandling af disse producenter på tværs af EU-landene, forudsat at disse ikke bliver uforholdsmæssigt tunge at administrere, hvilket muligheden for selvtestering forventes at bidrage til at undgå.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der henvises til Skatteministeriets reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 12. oktober 2018.

Dagsordenspunkt 3: Skat på omsætningen af visse digitale tjenester

KOM(2018) 148

1. Resume

Kommissionen fremsatte 21. marts 2018 et direktivforslag om et fælles system for en midlertidig omsætningskat på visse digitale tjenester (Digital Service Tax – DST). Forslaget vil indebære en særskat på 3 pct. af omsætningen fra visse digitale ydelser fx internetreklamer rettet mod brugere i EU, salg af data mv. Skatten pålægges koncerner, der både har en global omsætning på over 750 mio. euro og en omsætning på visse digitale ydelser i EU på over 50 mio. euro, uanset deres hjemsted. Forslaget er fra Kommissionens side tænkt som en midlertidig løsning på de skattemæssige udfordringer ved den digitale økonomi, indtil en permanent (evt. global) løsning findes.

Der er generelt enighed blandt EU-landene om, at der er udfordringer forbundet med beskatning af den digitale økonomi, men der er ikke enighed om, hvordan disse bedst håndteres. Der er således ikke politisk enighed om omsætningsbeskatning af digitale tjenester, berunder Kommissionens forslag om en DST. Der har desuden været rejst en række tekniske og juridiske udeståender, som endnu ikke er afklaret, berunder af betydning for den praktiske håndhævelse.

Der er pba. drøftelsen af sagen på ECOFIN 4. december 2018 fremlagt et kompromisforslag, der indsnævrer den digitale omsætningskat på 3 pct. til alene at være en omsætningskat på internetreklamer (Digital Advertisement Tax – DAT). Kompromisforslaget foreslår, at DAT'en først skal træde i kraft i januar 2022. Efter en vedtagelse, men inden ikrafttræden, kan Kommissionen dog fremsætte forslag om at ophæve eller udsætte ikrafttræden af DAT'en, fx hvis der opnås internationale løsninger i OECD-regi i mellemtiden. Hvis DAT'en træder i kraft, skal den udløbe, hvis der opnås internationale løsninger i OECD-regi, dog senest 31. december 2025.

Det rumænske formandskab lægger på ECOFIN 12. marts op til en drøftelse og mulig vedtagelse af forslaget. Det ventes dog ikke muligt at opnå enighed nu.

2. Baggrund

Der har i længere tid været en del politisk opmærksomhed på spørgsmålet om beskatning af den digitale økonomi, som bl.a. skyldes, at det i en årrække har været muligt for bl.a. nogle store amerikanske digitale virksomheder at betale meget lav skat af den indkomst, de har tjent uden for USA, bl.a. i EU, ved brug af skattely mv. og i kraft af de tidligere amerikanske skatteregler. Der har desuden været en diskussion af i hvilket omfang de digitale forretningsmodeller i særlig grad bygger på brugernes data og hvorvidt denne værdiskabelse bør beskattes i det land, hvor brugerne er hjemmehørende.

Der pågår allerede et internationalt arbejde vedr. beskatningen af den digitale økonomi bl.a. i G20 og OECD. I oktober 2015 afsluttede OECD- og G20-landene et projekt om ”Base Erosion and Profit Shifting” (BEPS) som adresserer skatteundgåelse bredt set. BEPS Action 1-rapporten (det ene af 15 indsatspunkter) adresserer specifikt de skattemæssige udfordringer ved den digitale økonomi,

og konkluderede, at den digitale økonomi ikke kan adskilles fra den øvrige økonomi, og arbejdet udløste således ikke specifikke anbefalinger på området.

Arbejdet er dog videreført i OECD-regi mhp. at levere en endelig afrapportering og konsensusløsning senest i 2020. En foreløbig rapport "*Tax Challenges Arising from Digitalisation*" blev offentliggjort 16. marts 2018, som yderligere analyserer problematikken og gør det klart, at der blandt OECD-landene endnu ikke er enighed om behovet for særbeskatning af den digitale økonomi. OECD offentliggjorde desuden 13. februar 2019 en rapport, som beskriver det fremadrettede arbejde med en række forslag, som generelt kan opdeles i to spor. Det ene spor fokuserer på en modificering af reglerne for fast driftssted og allokering af beskatningsrettigheder, mens det andet spor viderefører BEPS-arbejdet og introducerer en global standard for effektiv minimumsbeskatning, som også – men ikke kun – vil være relevant ift. skatteundgåelse for digitale virksomheder.

Det bemærkes, at USA i december 2017 vedtog en skattereform af betydning for sagen – særligt den såkaldte GILTI-regel (Global Intangible Low Tax Income) i selskabsbeskatningen – som i henhold til OECD's vurdering indebærer, at amerikanske selskaber vil skulle betale en effektiv skat på 13 pct. af indkomst fra immaterielle aktiver i udlandet. Det vil også omfatte de digitale virksomheder i USA, herunder deres indkomst fra EU.

På baggrund af debatten om beskatningen af den digitale økonomi stillede Kommissionen 21. marts 2018 to direktivforslag, som indeholder bud på både en kortsigtet, midlertidig løsning og en langsigtet, permanent løsning til beskatning af den digitale økonomi. Forslagene er tænkt som et indspil til de globale forhandlinger og som en trædesten indtil evt. globale løsninger kan findes.

Den langsigtede, permanente løsning er et forslag om regler vedrørende selskabsbeskatning ift. en væsentlig digital tilstedeværelse, KOM(2018) 147, og indebærer indførelse af et såkaldt digitalt fast driftssted, som statueres, når selskabet efter nærmere kriterier anses at have væsentlig digital tilstedeværelse i et land. Dette forslag har ikke været forhandlet endnu.

Den kortsigtede, midlertidige løsning er forslaget om et fælles system for en skat på 3 pct. på omsætningen fra visse digitale tjenester (Digital Service Tax - DST). Forslaget er siden blevet forhandlet og revideret. Den seneste væsentlige ændring blev fremlagt af det østrigske formandskab 7. december 2018 på baggrund af en fælles fransk-tysk erklæring, som blev fremlagt forud for ECOFIN 4. december 2018. Kompromisforslaget indsnævrer den digitale omsætningskats anvelsesområde til kun at omfatte digital reklame (Digital Advertising Tax – DAT). Det rumænske formandskab har arbejdet videre på dette grundlag. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF-artikel 113 og kan vedtages med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Enkelte EU-lande har undervejs annonceret, at man vil indføre nationale tiltag, som i varierende grad svarer til Kommissionens DST-forslag. I visse af disse tilfælde er de nationale tiltag suspenderet, indtil der tages en beslutning i EU, mens andre muligvis vil træde i kraft uanset EU-enighed. En evt. vedtagelse af en DAT vil i udgangspunktet ikke forhindre de enkelte EU-lande i at gennemføre omsætningsbeskatning på andre digitale tjenester, herunder de øvrige digitale tjenester omfattet af Kommissionens DST-forslag. Det er pt. uvist om de lande, der har annonceret nationale DST-tiltag, i givet fald vil fastholde et bredere anvendelsesområde af deres nationale omsætningsbeskatning, hvis der opnås EU-enighed om den smallere DAT.

3. Formål og indhold

Kommissionen begrundet sine forslag om digital beskatning med, at der ved visse højt digitaliserede forretningsmodeller sker en værdiskabelse, hvor brugeren er placeret, og at en del af beskatningen derfor også skal ske dér. Kommissionens forslag vedr. væsentlig digital tilstedeværelse, er Kommissionens bud på en *langsigtet* løsning for, hvordan skattesystemet kan indrettes til at tage højde for dette. Kommissionens forslag om DST'en er derimod tænkt som en *midlertidig* løsning på kort sigt.

Kommissionens forslag om en DST er rettet mod virksomheder, som er kendetegnet ved højt digitaliserede forretningsmodeller, der gør det muligt at drive virksomhed i et land uden en fysisk tilstedeværelse, hvorfor virksomhederne typisk ikke har fast driftssted i de enkelte lande, de har omsætning i. Forslaget er således fokuseret på de digitale aktiviteter, hvor Kommissionen mener, at der er størst forskel mellem værdiskabelsen ved brugeraktivitet og EU-landenes adgang til at beskatte efter eksisterende skatteretlige principper. Mens arbejdet med en langsigtet, permanent løsning pågår, foreslår Kommissionen derfor at indføre en DST på 3 pct. af omsætningen, fordi dette ifølge Kommissionen sikrer en rimelig beskatning ift. de digitale virksomheders forventede overskud. Kommissionens forslag har dermed ikke til formål at imødegå de grundlæggende problemstillinger i den internationale selskabsbeskatning, som gør at denne umiddelbart ikke kan håndtere en digitalisering af økonomien, men udgør alene et forsøg på begrænset og midlertidigt at adressere udfordringerne.

Anvendelsesområde ifølge Kommissionens forslag (DST)

Ifølge Kommissionens forslag omfattes kun virksomheder af en vis størrelse af DST-skatten. Virksomheder beskattes således kun, hvis følgende to betingelser begge er opfyldt:

- Koncernens globale omsætning overstiger 750 mio. EUR (ca. 5,59 mia. kr.) og
- Koncernens omsætning i EU vedrørende visse digitale tjenester overstiger 50 mio. EUR (ca. 372 mio. kr.)

Det vil dermed kun være store virksomheder, der leverer visse digitale tjenester i EU, som omfattes af denne beskatning. Det tilstræbes dermed, at der ikke diskrimineres mellem virksomheder i EU og i tredjelande. Da få virksomheder i EU

lever op til de to betingelser, må det dog i praksis forventes, at størstedelen af de virksomheder, der vil være omfattet af skatten, vil være virksomheder beliggende uden for EU. Der har løbende været drøftelser af de anviste tærskler.

Anvendelsesområde ifølge kompromisforslaget (DAT)

Kompromisforslaget fastholder de oprindeligt foreslåede tærskler for, hvilke virksomheder, som bliver omfattet af skattereglerne. Der har dog i lyset af kompromisforslaget været fornyede drøftelser af tærsklerne, idet skatteindtægterne fra DAT'en vil være meget lave, medmindre de foreslåede tærskler sænkes.

Skattepligtige indtægter og beskatningssted ifølge Kommissionens forslag (DST)

Kommissionens forslag indeholder regler for, hvilke digitale tjenester, der er skattepligtige efter DST'en, i hvilket EU-land de pågældende digitale tjenester anses for at være skattepligtige, og hvordan provenuet skal fordeles mellem EU-landene.

Forslaget indebærer en beskatning af omsætningen fra følgende digitale tjenester, der uddybes efterfølgende:

- a) Indtægter fra målrettet reklameplads på internettet
- b) Indtægter fra visse flersidede digitale platforme
- c) Indtægter fra salg af brugergeneret data

a) Indtægter fra målrettet reklameplads på internettet

Digitale virksomheder med en reklamebaseret forretningsmodel (fx Facebook, Google og YouTube) udbyder en gratis digital ydelse, gennem hvilken de får adgang til brugernes data. Ved at anvende disse data kan selskabet (fx Facebook) differentiere reklamepladsen på deres platform og derved sælge målrettet reklameplads til andre virksomheder. Således optimeres værdien af reklamepladsen og selskabets indtægt. Ifm. målrettede online reklamer er det selskabet (fx Facebook), som alene besidder den data, som denne har indsamlet om brugerne, og dermed alene har fuld indsigt i deres adfærd.

Efter Kommissionens forslag beskattes leverandøren af reklamepladsen af sine indtægter fra placering af reklamer på en digital platform, uanset om leverandøren ejer den digitale platform. Hvis et digitalt selskab således køber reklameplads på en platform og leverer pladsen til relevante virksomheder, der ønsker at målrette deres reklame til udvalgte brugere af platformen, er det det digitale selskab, der leverer reklamepladsen, der skal beskattes af sine indtægter forbundet hermed.

Beskatningsstedet er det EU-land, hvor den pågældende reklame optræder på brugerens elektroniske udstyr (apparat)² på det tidspunkt, hvor udstyret anvendes til at tilgå den digitale platform. Det tillægges ikke betydning, hvorfra betalingen for den skattepligtige tjeneste foretages.

² Herefter også omtalt som udstyr. Skal forstås i lighed med den engelske betegnelse "device".

Den skattepligtige indtægt fra reklameplads henføres til de enkelte EU-lande i henhold til, hvor mange gange en reklame har været vist på de respektive landes brugeres udstyr i den pågældende skatteperiode. Den skattepligtige indtægt fordeles uden sammenhæng til de faktiske reklameindtægter, der realiseres ved reklamering i de individuelle EU-lande, men alene i henhold til reklamernes antal visninger.

b) Indtægter fra visse flersidede digitale platforme (bl.a. formidlingstjenester)

Efter Kommissionens forslag beskattes også indtægter fra at stille en flersidet digital platform til rådighed for brugere, som gør det muligt for brugere at finde og interagere med hinanden, og som også kan facilitere en bagvedliggende levering af varer eller tjenester direkte mellem brugerne. Eksempler på sådanne tjenester er fx AirBnb og Uber, som har en forretningsmodel baseret på at skabe virtuelle markedspladser, hvor brugere overfor andre brugere kan udbyde varer og services. Tjenesternes indtægt baseres på medlemsgebyrer eller gebyrer forbundet med monetære transaktioner mellem brugere, men værdien skabes af brugerne selv, idet de tilvejebringer de varer og service, som omsættes på markedspladsen.

Dette omfatter dog ikke indkomst fra levering af *digitalt indhold*, fx musik- og videostreamingtjenester, almindelig e-handel, levering af kommunikationstjenester og levering af betalingstjenester til brugere.

Beskatningsstedet bestemmes i to trin afhængigt af den digitale platforms funktion. Beskatningsstedet er det EU-land, hvor brugeren tilgår den digitale platform:

- i. Det EU-land, hvor brugeren tilgår den digitale platform til at gennemføre en bagvedliggende transaktion om levering af varer eller tjenester til andre brugere.
- ii. I andre tilfælde end punkt i) det EU-land, hvor brugeren via en konto tilgår den digitale platform i hele eller dele af skatteperioden, og hvor kontoen er åbnet ved hjælp af udstyr i dette EU-land.

Punkt ii omfatter dermed digitale platforme, hvor der ikke sker en bagvedliggende transaktion om levering af varer eller tjenester mellem brugerne. Det er uden betydning for beskatningsstedet, hvor en eventuel bagvedliggende levering af varer eller tjenester finder sted.

Den skattepligtige indtægt fra flersidede digitale platforme henføres til de enkelte EU-lande ud fra samme kriterier, som anvendes ved bestemmelse af beskatningsstedet. Den skattepligtige indtægt fordeles i henhold til:

- i. Antal brugere, som har foretaget bagvedliggende transaktioner.
- ii. I andre tilfælde end punkt i) antallet af brugere, der har en konto, der gør det muligt at tilgå platformen.

Der tages således ikke højde for transaktionernes individuelle værdi. Under punkt i, sker fordelingen alene på baggrund af antallet af transaktioner. Under punkt ii, som omhandler digitale platforme, hvor der ikke sker underliggende transaktioner, sker fordelingen i stedet på baggrund af antal brugere, der har en konto.

c) Indtægter fra salg af brugergeneret data

Nogle digitale forretningsmodeller kan profitere ved direkte salg af brugernes data. En virksomhed kan have interesse i at købe den information, som data indeholder, da det giver virksomheden mulighed for at afkode forbrugernes præferencer, forbrugsmønstre, købekraft og kundeadfærd. Denne viden kan anvendes til at optimere reklamefremstød, produktporteføljer og lignende, som er særligt målrettet kunderne. I dette tilfælde (modsat ved salg af målrettet reklameplads) sælger selskabet (fx Facebook) brugernes anonymiserede rådata til virksomheder, som nu får fuld indsigt i brugernes adfærd.

Efter Kommissionens forslag beskattes indtægter fra overførsel af data indsamlet om brugere og indtægter fra data genereret fra brugeraktiviteter på digitale platforme. Beskatningen pålægges ikke indsamling af data eller brug af data indsamlet af virksomheder til disses interne formål, men kun de tilfælde, hvor der betales et vederlag mod overførsel af data, der er genereret af brugerens egne aktiviteter på en digital platform.

Beskatningsstedet er i det EU-land, hvor brugeren har anvendt elektronisk udstyr til at tilgå den digitale platform, og hvor der i den sammenhæng er genereret data om brugeren.

Den skattepligtige indtægt fra overførsel af data henføres til de enkelte EU-lande i henhold til antallet af brugere, hvorfra de overførte data er genereret i forbindelse med, at brugeren har tilgået den digitale platform. Der tages således ikke højde for overførslernes individuelle værdi, men derimod alene antallet af overførsler. Det tillægges ikke betydning, hvorfra betalingen for data foretages.

Skattepligtige indtægter og beskatningssted ifølge kompromisforslaget (DAT)

Formandskabets kompromisforslag indebærer alene omsætningsbeskatning af indtægter fra målrettet reklameplads på internettet (a). DAT'en indebærer således ikke beskatning af indtægter fra visse flersidede digitale platforme (b) og salg af brugergeneret data (c), dog vil salg af brugergeneret data også være omfattet, hvis det bruges til målrettet reklame. DAT'en er således en snævrere model for omsætningsbeskatning end DST'en. Kompromisforslaget fastholder Kommissionens forslag til bestemmelse af beskatningsstedet.

En række EU-lande har dog udtryk bekymring for, at der er en risiko for, at DAT'en på grund af dens snævre anvendelsesområde kan omgås. På den baggrund har formandskabet fremlagt et forslag til en omgåelsesklausul. Efter omgåelsesklausulen vil omsætning fra andre serviceydelser, fx salg af data, kunne beskattes efter DAT'en, hvis det primære eller et af de primære formål med sådanne serviceydelser er at undgå beskatning af omsætning omfattet af DAT'en.

Skattesatsen og skatteberegning ifølge Kommissionens forslag (DST)

Kommissionen foreslår en fælles skattesats på 3 pct., og at skatten pålægges bruttoomsætningen for de omfattede digitale tjenester. Når skatten pålægges bruttoomsætningen er det uden hensyn til, om koncernen har realiseret et faktisk overskud af sine aktiviteter.

Skattesatsen på 3 pct. af omsætningen er valgt, så det svarer til en skat på 20 pct. af overskuddet for virksomheder, der realiserer et overskud på 15 pct. af deres omsætning³, hvilket Kommissionen vurderer som en realistisk overskudsgrad for digitale virksomheder. En skattesats på 20 pct. svarer ca. til den gennemsnitlige selskabsskattesats i EU⁴. Med denne logik vil en omsætningskat på 3 pct. således kompensere for manglende normal selskabsbeskatning af et overskud på de digitale tjenester skabt i EU.

For virksomheder med en overskudsgrad, der er lavere end 15 pct. vil DST'en udgøre et højere skattetryk, end hvis virksomheden blev pålagt den gennemsnitlige selskabsskattesats i EU. Modsat vil en virksomhed med en højere overskudsgrad end 15 pct. opleve et lavere skattetryk ved DST'en, end hvis virksomheden blev pålagt den gennemsnitlige selskabsbeskatning i EU.

Kommissionens forslag fastlægger endvidere ikke regler om, hvorvidt DST'en skal være en fradragsberettiget afgift, som selskaberne vil kunne fradrage i den skattepligtige indkomst. Dette skyldes, at forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 113 TEUF, der vedrører indirekte beskatning. Kommissionen har dog stillet en anbefaling til EU-landene om, at EU-landene gør DST'en til en fradragsberettiget udgift. Hvis anbefalingen følges, vil selskabsskattegrundlaget således blive nedsat tilsvarende i EU-landene, hvori selskaberne har aktivitet, som rent faktisk selskabsbeskattes.

Skattesatsen og skatteberegning ifølge kompromisforslaget (DAT)

Kompromisforslaget fastholder en skattesats på de 3 pct. og skatteberegning på baggrund af bruttoomsætningen for de omfattede digitale tjenester (målrettet reklame på internettet og salg af brugergenereret data til brug herfor).

Sammenhængen med dobbeltbeskatningsoverenskomster (DBO'er)

DST'en har karakter af at være en afgift, da skatten pålægges omsætningen af bestemte tjenesteydelser, og ikke selskabets overskud ved denne omsætning. Den er dermed forsøgt lagt uden for det almindelige selskabsskattesystem, så den ikke vil være omfattet af EU-landenes dobbeltbeskatningsoverenskomster (DBO'er), som bygger på OECD's modeloverenskomst, og bl.a. skal forhindre at lande beskatter samme indkomst to gange. At en afgift falder uden for DBO'erne betyder, at EU-

³ Herved forstås, at hvis virksomhedens omsætning er 100, og der er fradragsberettigede udgifter for 85, så er overskuddet 15. Det vil sige, at overskudsgraden er $15/100 = 15$ pct. En skat på 3 pct. af omsætningen svarer så til en skat på overskud på $3/15 = 20$ pct. Dette bygger dog på en forudsætning om, at hele overskuddet fra den digitale tjeneste kan henføres til brugeren og ikke administration, udvikling mv. i hjemlandet.

⁴ Den gennemsnitlige nominelle skattesats i EU er 23 pct.

landenes DBO'er ikke forhindrer EU-landene i at opkræve DST'en af virksomhederne fra de lande, de har indgået DBO'er med.

I OECD's arbejdsgruppe om DBO'er er der dog rejst tvivl om, hvorvidt DST kan siges ikke at være omfattet af DBO'erne. Hvis DST i stedet falder inden for DBO'erne vil det ikke være muligt for EU-landene at pålægge udenlandske selskaber DST, da det vil stride mod deres DBO'er. Opkrævning af DST vil i så fald kræve ændrede DBO'er, som i givet fald skal aftales med det pågældende tredjeland. Ifm. forhandlingerne af DST'en har en række EU-lande ligeledes betvivlet Kommissionens udsagn om, at DST'en ikke er omfattet af modeloverenskomsten. Denne problemstilling er fortsat aktuell ift. DAT'en og er endnu ikke endeligt afklaret i forhandlingerne.

Administration ifølge Kommissionens forslag (DST)

Efter Kommissionens forslag skal DST'en administreres efter et one-stop-shop princip. Dette vil indebære, at den DST-pligtige virksomhed skal registrere sig i ét EU-land efter eget valg, EU-identifikationslandet.

Det vil herefter være EU-identifikationslandet, som håndterer al kontakt med den DST-pligtige virksomhed samt modtager DST-angivelse og den skyldige skat. EU-identifikationslandet skal have ansvaret for det administrative samarbejde med de øvrige EU-lande, herunder udveksling af skatteoplysninger og overførsel af den betalte skat.

Administration ifølge kompromisforslaget (DAT)

Efter kompromisforslaget skal en virksomhed registreres i hvert enkelt EU-land, hvor virksomheden har afgiftspligtig aktivitet, og hvor den vil være forpligtet til at indgive selvangivelse og betale evt. skyldig DAT. Med henblik på at minimere de administrative byrder for virksomhederne, skal identificering og selvangivelse ske ved en harmoniseret formular, som er ens for alle EU-lande. Men indberetning og betaling skal fortsat ske til hvert enkelt EU-land.

Koncerner er berettiget til at udpege en enhed (fx et datterselskab), som for samtlige EU-lande skal håndtere koncernens forpligtelser i forhold til DAT'en. Hertil kommer, at virksomheder, som ikke har en tilstedeværelse i EU, skal udpege en repræsentant, som er hjemmehørende i EU, og som kan opfylde virksomhedens forpligtelser i forhold til DAT'en. Repræsentanten er, på vegne af den virksomhed, som har udpeget denne, ansvarlig for at overholde alle forpligtelserne i forhold til DAT'en, herunder betaling af skyldig DAT i hvert enkelt EU-land.

Hertil kommer, at der indføres regler, som skal sikre spontan udveksling af relevante oplysninger til andre EU-landes skattemyndigheder, hvis der sker ændringer i en virksomheds selvangivne DAT, hvad enten disse ændringer er virksomhedens egne eller skattemyndighedernes, som fx er sket på baggrund af kontrol.

EU-landene vedtager selv regler om forpligtelser vedr. regnskab, registrering m.m., som skal sikre, at DAT'en bliver betalt til skattemyndighederne.

Ikrafttræden og sammenhæng med permanente løsninger ifølge Kommissionens forslag (DST)
Efter Kommissionens forslag skal DST'en træde i kraft 1. januar 2020.

Det er hensigten, at DST'en kun skal være en midlertidig løsning, som ophører, når der opnås enighed om en langsigtet, permanent løsning. Kommissionens forslag vedr. væsentlig digital tilstedeværelse er tiltænkt at skulle træde i stedet for DST'en.

DST'en skal således ophæves i forhold til virksomheder hjemmehørende i EU, når reglerne om beskatning af væsentlig digital tilstedeværelse er vedtaget i EU. Forslaget om DST'en indeholder en bestemmelse, som sikrer, at dette sker automatisk. DST'en skal endvidere ophæves over for virksomheder i tredjelande, når der i DBO'erne med disse lande er indarbejdet tilsvarende regler om digitalt fast driftssted ved væsentlig digital tilstedeværelse.

Ikrafttræden og sammenhæng med permanente løsninger ifølge kompromisforslaget (DAT)
Kompromisforslaget indebærer, at DAT'en vedtages nu, men først træder i kraft i 1. januar 2022. Kommissionen skal inden udgangen af december 2020 evaluere, i hvilket omfang OECD-arbejdet adresserer udfordringer forbundet med digitalisering af økonomien. Evalueringen skal, hvis det vurderes passende, ledsages af et forslag om at annullere eller udskyde ikrafttræden af DAT'en. Der er lagt op til, at en beslutning om evt. annullering eller udskydelse træffes med den sædvanlige enstemmighed (den fransk-tyske erklæring forud for ECOFIN 4. december 2018 indikerede derimod en overvejelse om at en evt. annullering eller udskydelse kunne træffes med flertalsafgørelse i stedet for enstemmighed).

Ifølge kompromisforslaget skal DAT'en desuden, hvis den træder i kraft, udløbe, hvis der opnås internationale løsninger i OECD-regi, dog senest 31. december 2025 ("sunset"-klausul).

Spørgsmålet om ikrafttræden og evt. ophævelse drøftes fortsat på teknisk niveau.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal høres i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 113. Europa-Parlamentet har 13. december 2018 udtalt sig om Kommissionens forslag, og der var blandt medlemmerne bred tilslutning til at udvide anvendelsesområdet for beskatningen af den digitale økonomi til – udover de af Kommissionen foreslåede tre områder – også at omfatte digitalt indhold som video, lyd, spil mv. og til at omfatte koncerner, hvis omsætning i EU vedrørende visse digitale tjenester overstiger 40 mio. EUR (ca. 298 mio. kr.) i stedet for de 50 mio. EUR (ca. 372 mio. kr.) foreslået af Kommissionen.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen anfører, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da alternativet til fælles regler er en række forskelligartede nationale tiltag, der vil skade det indre marked, indebære større administrative byrder for virksomhederne samt føre til konkurrenceforvridning.

Den danske regering er enig i, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Fælles regler begrænser virksomhedernes administrative byrder ved at skulle indordne sig under nye skatteregler i lande, hvor virksomhederne ikke har en fysisk tilstedeværelse eller eksisterende skattepligt. Hvis EU-landene hver især indfører forskellige former for digitale skatter, vil forskelle i indretningen af disse formentlig også kunne føre til dobbeltbeskatning.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Det danske selskabsskattesystem er indrettet efter et territorialprincip. Dette indebærer, at selskaber mv. ikke skal medregne indtægter og udgifter, der kan henføres til et fast driftssted i udlandet. Ligeledes er udenlandske selskaber ikke skattepligtige af aktiviteter i Danmark, medmindre indkomsten kan henføres til et fast driftssted beliggende her i landet. Dette betyder bl.a., at udenlandske selskabers fjernsalg af varer (uden en fysisk tilstedeværelse) til danske forbrugere ikke vil udløse selskabsbeskatning i Danmark.

Udenlandske selskabers levering af digitale tjenester til danske brugere vil i praksis sjældent udløse fast driftssted i Danmark. Dermed bliver disse selskaber ikke selskabsskattepligtige af deres aktiviteter i Danmark.

For de digitale tjenester, der foreslås beskattet efter DST'en /DAT'en, vil selskaberne efter gældende internationale principper blive beskattet dér, hvor selskabet udøver sin indkomstskabende aktivitet.

I praksis indebærer Kommissionens forslag, at en transaktion mellem to virksomheder, fx salg af en online reklame, udløser dansk beskatning, fordi en tredje aktør – en dansk bruger – har foretaget en handling fx ved at se en reklame på internettet. Det er usædvanligt, at det er tredjepartens handling, der udløser beskatningen, og ikke selve transaktionen mellem de to virksomheder.

En vedtagelse af forslaget medfører behov for vedtagelse af ny lovgivning. Det vurderes umiddelbart, at ny lovgivning skal udformes uden tilknytning til de eksisterende love, der regulerer selskabsbeskatningen.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Det er forbundet med betydelig usikkerhed at vurdere de statsfinansielle konsekvenser ved at indføre en DST/DAT. Kommissionen skønner, at indførelsen af en DST på 3 pct. vil medføre et samlet merprovenu på ca. 5 mia. euro for EU28. Vægtet med landenes BNI svarer det til et årligt dansk merprovenu på ca. ½ mia.

kr. Ifølge Kommissionens konsekvensanalyse af det oprindelige DST-forslag, vil en DAT indbringe et beskedent samlet provenu på 0,8 – 1,1 mia. euro årligt. Dette svarer til et potentielt provenu på ca. 85 – 115 mio. kr. årligt i Danmark.

Det er uklart præcis hvilke forudsætninger, der ligger til grund for Kommissionens vurdering, og der er dog gjort en række antagelser, der synes tvivlsomme. Det kan tale for, at merprovenuet er lavere end Kommissionen skønner, jf. nedenfor.

- For det første er der ikke taget højde for, at virksomhedernes betaling af DST'en/DAT'en vil kunne fradrages i deres selskabsskat. Kommissionen anbefaler denne fradragsmulighed, som de enkelte EU-lande dog selv kan bestemme om de vil indføre. Hvis der gives mulighed for fradrag af DST/DAT i den almindelige selskabsskat vil det reducere nettoprovenuet fra DST'en/DAT'en. Hvis EU-landene ikke indfører denne fradragsret vil det derimod give dobbeltbeskatning, som kan have negativ effektiv på økonomien.
- For det andet er der ikke taget højde for, at skatten vil påvirke priser, forbruger- og arbejdsudbudsadfærd og de afledte virkninger heraf på andre skatter og afgifter og dermed de offentlige finanser.
- For det tredje er der ikke taget højde for omkostningerne til administration og evt. systemudvikling i de nationale skattemyndigheder. Kompromisforslaget vil ligesom Kommissionens forslag i udgangspunktet kræve, at der skal udvikles et nyt it-system, som kan administrere DST'en/DAT'en. I forhold til forslaget om en DST, vil et it-system på niveau med en OSS-model (One-Stop-Shop) i Danmark koste i omegnen af 200 mio. kr. Ifølge formandskabets kompromisforslag skal EU-landene dog administrere DAT'en individuelt. En systemunderstøttet håndtering af DST'en /DAT'en kræver nyudvikling samt ændringer af eksisterende it-systemer. Baseret på erfaring fra lignende systemudvikling vurderes det, med betydelig usikkerhed, at omkostninger hertil i Danmark vil koste [op til 70 mio. kr.] Endvidere vurderes det ikke realistisk at implementere DST'en/DAT'en inden for tidsfristen, dvs. til henholdsvis januar 2020 og juli 2021. Det vurderes på et meget foreløbigt grundlag, at et færdigt it-system først vil kunne stå parat tre år efter et forslags implementering i dansk lovgivning samt, at en EU-specifikation er færdigdefineret. Kommissionen har ligeledes skønnet, at det vil tage ca. to-tre år afhængigt af løsningsmodellen. Det bemærkes endvidere, at der i forvejen er et betydeligt træk på udviklingskapaciteten i skatteforvaltningen i Danmark i de kommende år, og det vil derfor være vanskeligt at påtage sig flere store udviklingsopgaver. Henset til skattens midlertidige karakter, systemudviklingstid og -omkostninger, kan en alternativ løsning med en manuel håndtering overvejes.
- Endelig vil der være udgifter for myndighederne til kontrol af virksomhedernes betaling af DST/DAT. Det vurderes med betydelig usikkerhed, at en kontrol af ca. 200 virksomheder, som forventes omfattet af DST'en, vil kræve ca. 17 årsværk at gennemføre. Det er usikkert, hvor mange virksomheder, der vil være omfattet af DAT'en, men antallet vil være væsentligt mindre end antallet omfattet af DST'en. Det er endvidere vurderingen, at

det for skattemyndighederne vil være forbundet med betydelige vanskeligheder at kontrollere, om virksomhederne selv angiver deres afgiftsgrundlag korrekt både i forhold til det samlede niveau og i forhold til fordelingen mellem de enkelte lande. Det er desuden vurderingen, at visse tredjelande ikke vil anerkende en beskatning som den foreslåede, hvorfor det virker sandsynligt, at virksomhederne i disse lande kan have samme holdning.

Samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser

En DST/DAT kan forventes at have forvridende virkninger på det digitale indre marked i forholdet mellem i) digitale virksomheder hhv. ikke-digitale virksomheder, ii) virksomheder, hvis omsætningsstørrelse udløser DST'en/DAT'en, hhv. virksomheder, hvis omsætningsstørrelse ikke gør, iii) EU-virksomheder hhv. virksomheder fra øvrige lande, da skatten formentlig i praksis primært vil ramme EU-virksomheder iv) virksomheder, hvis forretningsmodel gør brug af digitale platforme, hhv. virksomheder, hvis forretningsmodel ikke gør og v) virksomheder, som efterlever beskatningsreglerne, hhv. virksomheder, som ikke gør (givet begrænsede muligheder for at håndhæve DST'en/DAT'en).

Indførelsen af en DST/DAT kan således medføre, at forbruget af visse digitale ydelser beskattes hårdere end andre varer og tjenester, og dermed svække konkurrenceevne, profitabilitet mv. hos udbydere af disse ydelser. DST'en/DAT'en må i et vist omfang forventes overvæltet i forbrugerpriserne i EU og Danmark, hvorved de danske og europæiske forbrugere reelt vil betale skatteprovenuet, idet graden af overvæltning er højere jo tættere markedet med de omfattede virksomheder er på fuldkommen konkurrence. Højere forbrugerpriser trækker i givet fald alt andet lige i retning af lavere realløn og reduceret arbejdsudbud. Givet dens mindre anvendelsesområde vil DAT'en alt andet lige have mere begrænsede forvridende effekter end en DST.

Det vurderes, at DST/DAT vil betyde en forøgelse af de administrative byrder for erhvervslivet. Dette vil være en følge af, at de omfattede selskaber skal efterleve og indstille sig på et nyt skattesystem i tillæg til de eksisterende danske og udenlandske forpligtelser. Disse selskaber vil skulle afholde omkostninger til overholdelse af forpligtelserne ved en DST/DAT samt overholde de dokumentationskrav til opgørelse og fordeling af det komplekse afgiftsgrundlag mv., der følger af lokal lovgivning i hvert enkelt EU-land, hvor der skal betales DST/DAT.

Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at DST'en medfører administrative byrder i Danmark under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) har ikke vurderet DAT'en særskilt, da DAT'en er en mindre del af DST. Det er på den baggrund vurderingen, at DAT'en også medfører administrative byrder på under 4 mio. kr. årligt.

8. Høring

Kommissionens forslag (DST) har været sendt i ekstern høring i april 2018. Der henvises til reviderede grund- og nærhedsnotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 2. juli 2018 for nærmere gennemgang af høringssvarene.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der er blandt EU-landene bred enighed om, at den digitale økonomi rummer udfordringer, som bør adresseres, men det er uenighed om, hvordan det bedst gribes an. Der er generelt bred enighed blandt landene om, at langsigtede globale løsninger er at foretrække.

En række EU-lande mener dog samtidig, at EU bør vedtage egne initiativer nu (evt. med ikrafttræden, der udskydes og afhænger af eventuelle internationale løsninger), så der sikres en øget beskatning af digitale virksomheder, og så de enkelte EU-lande ikke tyer til unilaterale løsninger. Andre lande mener omvendt, at DST'en ikke vil løse problemer med manglende beskatning af digitale virksomheder og vil have negative økonomiske effekter, samt at den kan være skadelig ift. forholdet til andre lande (navnlig i lyset af de meget kritiske udmeldinger vedr. en EU-DST/DAT fra USA). Disse lande ønsker i stedet at prioritere en langsigtet global løsning, før man overvejer EU-tiltag.

Flere lande peger desuden på, at implementeringen af BEPS-anbefalingerne og den amerikanske skattereform, der ifølge OECD indfører en effektiv amerikansk beskatning af amerikanske virksomheders udenlandske indtjening fra immaterielle aktiver på 13 pct., løser eller i vid udstrækning løser det skatteundgåelsesproblem, som eksisterede tidligere, herunder for de digitale selskaber.

En række EU-lande har talt for et tiltag svarende til et forslag fremsat i OECD, der bygger på BEPS-standarderne. Denne løsning vil også kunne håndtere udfordringerne vedr. digital beskatning. Løsningen indebærer mulig beskatning i forbrugslandet, hvis moderselskabets hjemland ikke sikrer en vis effektiv minimumsbeskatning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen er positiv over for tiltag, der kan dæmme op for skatteundgåelse og udvanding af de enkelte landes skattegrundlag samt sikre fair selskabsbeskatning og lige konkurrencevilkår for virksomheder i EU. Derfor lægger regeringen en ambitiøs linje ift. det generelle arbejde i både EU og OECD med at bekæmpe skatteundgåelse mv.

Regeringen vil også styrke kontrollen på dette område for at sikre, at også de digitale selskaber betaler den rigtige skat. Det vil bl.a. ske igennem et øget samarbejde med udenlandske myndigheder, samt en undersøgelse af, hvordan skatteforvaltningen får et bedre grundlag til brug for kontrolarbejdet.

Regeringen er også positiv ift. at se på, hvordan den digitale økonomi påvirker det internationale selskabsskattesystem og hvordan man sikrer robustheden af skattesystemerne i lyset af digitaliseringen, og lægger stor vægt på, at også digitale virksomheder betaler den rette skat. Regeringen deltager således aktivt i drøftelserne af, om der i visse digitale forretningsmodeller sker en værdiskabelse hos brugerne, og hvordan det i givet fald kan være relevant ift. at sikre en korrekt beskatning. Regeringen deltager i det lys også konstruktivt og åbent i drøftelserne om Kommissionens forslag om en DST og formandskabets kompromisforslag om en DAT samt forslaget om væsentlig digital tilstedeværelse, herunder mhp. at afklare de tekniske udfordringer, der fortsat udestår.

I lyset af problemstillingens grænseoverskridende karakter, lægger regeringen imidlertid ligesom andre lande stor vægt på at finde løsninger i det globale spor. Det gælder ikke mindst løsninger, som bygger videre på OECD's BEPS-standarder, og som bekæmper skatteundgåelse generelt, herunder også for digitale virksomheder. Regeringen er derfor positiv overfor et tysk-fransk forslag fra juli 2018 i OECD-drøftelserne, som styrker BEPS ved at indføre regler om effektiv minimumsbeskatning som et supplement til eksisterende CFC-regler⁵. Det pågældende forslag består af to elementer, 1) en minimumsbeskatning af globalindkomsten, hvorefter moderselskabet beskattes af den del af datterselskabets indkomst, der ikke minimumsbeskattes i udlandet (en ny supplerende form for CFC-beskatning) og 2) fradragsnægtelse for visse betalinger til koncernforbundne selskaber, der ikke minimumsbeskattes i udlandet. Et sådant forslag vil omfatte både digitale og ikke-digitale virksomheder og vil mindske omfanget af skatteundgåelse generelt. Et sådant forslag vil desuden være i fuld overensstemmelse med det gældende internationale skatteprincip om, at man beskatter et selskabs profit, der hvor værdien skabes, og vil således ikke indebære en risiko for erodering af dansk skatteprovenu, jf. nedenfor.

I lyset af tilbagemeldingerne i OECD-regi, vurderes det realistisk at opnå en OECD-enighed om et sådant BEPS-baseret forslag frem mod 2020. Hvis det mod forventning ikke lykkes, vil det være muligt og realistisk at gennemføre et sådant forslag unilateralt i EU. Fra dansk side vil man således være fuldt indstillet på en evt. løsning, hvor man i EU forpligter sig til at gennemføre sådanne tiltag, såfremt der ikke opnås enighed herom i OECD.

Regeringen er omvendt skeptisk ved Kommissionens DST-forslag og formandskabets kompromisforslag om en DAT, som begge bryder med det internationale princip for selskabsbeskatning, at man beskatter et selskabs profit, hvor værdiskabelsen finder sted. Det er i Danmarks klare økonomiske og statsfinansielle interesse at fastholde dette princip. En bevægelse væk fra dette princip, enten partielt eller generelt, kan have negativ betydning for beskatningen af store danske selska-

⁵ CFC-beskatning betyder, at et dansk moderselskab beskattes af indkomsten i sit udenlandske datterselskab, når datterselskabet har CFC-indkomst af en vis størrelse. CFC-indkomst består fx af renter, kursgevinster, royalties, udbytter og (aktie) avancer. Reglerne sikrer beskatning af indkomster fra aktiver, som er nemme at flytte, dvs. mobile aktiver såsom gæld, immaterielle rettigheder og aktier.

ber, som fx har væsentlige immaterielle rettigheder (på linje med de digitale selskaber) og stor omsætning udenfor Danmark, men som betaler størstedelen af deres selskabsskat i Danmark. Fremadrettet vil sådanne virksomheder i givet fald kunne blive beskattet mere i andre lande og mindre i Danmark. Nogle kunne argumentere for, at fx også medicinalvirksomheder har en forretningsmodel, som er delvist drevet af brugerdata (fx data fra kliniske forsøg), og derfor også burde selskabsbeskattes i forbrugslandet. Især for lande med eksportorienterede og videns-tunge virksomheder kan et brud med det etablerede internationale princip om selskabsbeskatning, hvor værdiskabelsen finder sted, således samlet set indebære et (potentielt betydeligt) tab af selskabsskatteprovenu generelt.

Regeringen vurderer derudover, at den foreslåede omsætningsskat umiddelbart vil være særdeles svær at håndhæve over for virksomheder uden for EU. Det kan for skattemyndighederne være forbundet med betydelige vanskeligheder at kontrollere, om virksomhederne selv angiver deres afgiftsgrundlag korrekt både i forhold til det samlede niveau og i forhold til fordelingen mellem de enkelte lande. I mange af de omfattede transaktioner vil pengestrømmene foregå mellem udenlandske virksomheder uden tilstedeværelse i EU, ligesom virksomhederne selv skal opgøre skattegrundlaget på baggrund af fx aktivitet fra danske brugere. Derudover vil nogle lande muligvis afvise at hjælpe EU-landene med at håndhæve skatten. Bl.a. derfor risikerer skatten i praksis at blive en skat, der primært betales af EU-virksomheder til skade for deres konkurrenceevne.

Forslaget om beskatning af omsætning bryder desuden med princippet om, at alene overskud beskattes, og medfører dobbeltbeskatning af virksomhederne og risiko for situationer, hvor virksomheder med tab alligevel skal betale skat.

Regeringen er endelig bekymret for betydelige implementeringsomkostninger, særligt henset til forslagens midlertidige karakter. En sådan beskatning bør have så lave administrative omkostninger som muligt for staten samt realistiske implementeringsfrister og så få administrative byrder for erhvervslivet.

I lyset af de grundlæggende bekymringer ved DST-forslaget og kompromisforslaget om DAT'en samt de tekniske og praktiske udfordringer og udeståender, der endnu ikke er afklaret, støtter regeringen sammen med andre lande ikke en vedtagelse af DAT-forslaget. Det bemærkes, at også Sverige, Finland og Irland aktuelt forventes at gå imod DAT-forslaget.

Regeringen arbejder som nævnt aktivt og konstruktivt for at finde løsninger i det globale spor, men vil kunne støtte en politisk enighed om at vedtage passende EU-tiltag, hvis der ikke findes løsninger i det globale spor hurtigst muligt. Sådanne unilaterale tiltag kan fx være en EU-version af det tysk-franske OECD-forslag, eller kan være andre tiltag og man bør således ikke på forhånd lægge sig fast på at forpligte sig til at indføre en DST eller en DAT i EU i den forbindelse.

Regeringen kan støtte, at de tekniske drøftelser om DAT-forslaget forsætter, men finder i givet fald at de videre drøftelser så reelt skal adressere og søge at afklare de nævnte juridiske og tekniske udfordringer.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen er tidligere forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering 2. november 2018 forud for ECOFIN 6. november 2018 og til forhandlingsoplæg 22. november 2018 forud for ECOFIN 5. december 2018.

Bilag 1: Kommissionens forslag (DST) vs. Kompromisforslaget (DAT)

Tabel 1

Kommissionens forslag (DST) vs. Kompromisforslaget (DAT)		
	Kommissionens forslag (DST)	Kompromisforslaget (DAT)
Hvem beskattes?	Koncerner med a) en global omsætning, der overstiger 750 mio. EUR (ca. 5,59 mia. kr.) og b) en omsætning i EU vedrørende visse digitale tjenester, der overstiger 50 mio. EUR (ca. 372 mio. kr.)	Uændret
Hvad beskattes?	Indtægter fra a) målrettet reklameplads på internettet b) visse flersidede digitale platforme c) salg af brugergenereret data	Indtægter fra a) målrettet reklameplads på internettet og salg af brugergenereret data til brug herfor
Hvor meget beskattes?	Alle omfattede digitale tjenester beskattes med 3 pct af bruttoomsætningen	Uændret
Hvor skal omfattede virksomheder registreres?	DST'en administreres efter et one-stop-shop-princip , som indebærer, at omfattede virksomheder skal registreres i ét enkelt EU-land efter valg	Efter DAT'en skal omfattede virksomheder registreres i hvert enkelt EU-land , hvori de har afgiftspligtige aktiviteter
Hvornår skal forslaget - vedtages? - træde i kraft? - udløbe?	DST'en vedtages snarest , træder i kraft 1. januar 2020 og ophører, når der opnås enighed om en langsigtet, permanent løsning i EU	DAT'en vedtages snarest , skal træde i kraft 1. januar 2022 , men kan annulleres eller udskydes, hvis der opnås internationale løsninger i OECD-regi i mellemtiden. Hvis DAT'en træder i kraft, skal den udløbe, hvis der opnås internationale løsninger i OECD-regi, dog senest 31. december 2025 .

Kilde: Kommissionens forslag og formanskabets kompromisforslag

Dagsordenspunkt 6: Fælles EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner (EU-sortlisten over "skattely")

KOM-dokument foreligger ikke

1. Resume

ECOFIN forventes 12. marts 2019 at drøfte status på sortlisten og den tilhørende observationsliste. Mere end 60 lande er opført på observationslisten pba. afgivne tilsagn om at efterleve de oplyste kriterier om skattegennemsigtighed, fair beskatning og implementering af BEPS-minimumsstandarder. Størsteparten af disse landes tilsagn havde frist ved udgangen af 2018. Der ventes således gennemført en opdatering af listen (og efterfølgende offentliggørelse) på baggrund af adfærdskodeksgruppens vurdering, herunder forventeligt en stillingtagen til, hvordan man håndterer de lande på observationslisten, som ikke har indfriet deres forpligtelser inden for fristen. Derudover kan en mulig opdatering af kriterier og eventuelt en udvidelse af sortlistens geografiske anvendelsesområde blive drøftet.

Det er en dansk prioritet at sikre en ambitiøs international indsats mod skatteundgåelse. EU's sortliste er et effektivt værktøj til at fremme god praksis på skatteområdet ved at sikre øget global efterlevelse af kriterierne. Danmark vil fortsat arbejde for, at sortlisten og processen hermed fremmer så ambitiøs en indsats mod skatteundgåelse mv. som muligt.

2. Baggrund

Rådet vedtog med rådskonklusioner af 25. maj 2016 at udarbejde en fælles EU-liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner (EU's sortliste over skattely), og at undersøge mulighederne for EU-koordinerede defensive foranstaltninger mod lande på sortlisten. Formålet med sortlisten er at fremme god skattepraksis blandt ikke-samarbejdsvillige tredjelande.

Som led i arbejdet med sortlisten vedtog Rådet 8. november 2016 konklusioner og en bruttoliste med 92 lande, der skulle undersøges nærmere med henblik på at afgøre, om de skulle opføres på EU-sortlisten. De lande, som optræder på bruttolisten, blev udvalgt på baggrund af tre kriterier: a) omfanget af økonomiske forbindelser til EU, b) niveauet for økonomisk aktivitet i landet og c) graden af økonomisk og politisk stabilitet i landet, vurderet ud fra en række indikatorer som fx graden af korruption og kvaliteten af lovregulering.

Rådskonklusionerne indeholdt tillige kriterier og videre proces for en fælles sortliste. Kriterierne, som landene skal efterleve for at undgå sortlistning, vedrører både de formelle skatteregler og forvaltningen af disse, dvs. administrativ praksis for håndhævelse. Kriterierne vedrører, *jf. bilag 1*:

- Skattegennemsigtighed, dvs. at landet skal efterleve internationale standarder for informationsudveksling.
- Fair beskatning, dvs. at landet hverken må have foranstaltninger, der er skadelige i henhold til EU's adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, eller facilitere aggressiv skatteplanlægning.

- Implementering af BEPS-minimumsstandarder, dvs. at landet skal opfylde de minimumsstandarder for selskabsbeskatning, som der er enighed om i OECD og G20.

Adfærdskodeksgruppen for erhvervsbeskatning (Code of Conduct of Business Taxation) fik ved Rådskonklusionerne mandat til at screene landenes skattelovgivning og -praksis.

Rådet vedtog 5. december 2017 rådskonklusioner om EU's sortliste over skattely. Rådskonklusionerne indeholder både en sortliste med 17 lande, *jf. bilag 2*, og en observationsliste med 47 lande, der i dialogen med Adfærdskodeksgruppen på tilstrækkeligt niveau har givet tilsagn om fremadrettet at efterleve de oplistede kriterier, *jf. bilag 3*. Der er for samtlige tilsagn anvist en tidsfrist, *jf. bilag 4*, som i de fleste tilfælde udløb ved udgangen af 2018. For enkelte tilsagn er fristen dog ved udgangen af 2019.

Listerne er i overensstemmelse med rådskonklusionerne af 5. december 2017 løbende blevet opdateret (ifm. ECOFIN 23. januar 2018, 13. marts 2018, 25. maj 2018, 2. oktober 2018, 6. november 2018 og 4. december 2018). Efter de seks opdateringer fremgår 5 lande af sortlisten, mens 63 lande fremgår af observationslisten. Ifm. opdateringerne er de lande, som har gennemført fornødne tiltag og således efterlever samtlige kriterier, løbende blevet fjernet fra observationslisten.

Med Rådskonklusionerne blev der også vedtaget EU-koordinerede defensive foranstaltninger mod lande på sortlisten. Formålet med de defensive foranstaltninger er at lægge yderligere pres på tredjelande, der ikke efterlever kriterierne, gennem konkrete tiltag. Der er to typer af defensive foranstaltninger, både skattemæssige og ikke-skattemæssige foranstaltninger, der kan tages i brug over for landene på sortlisten. De ikke-skattemæssige foranstaltninger indebærer, at man på EU-niveau kan afskære lande på sortlisten fra adgangen til midler fra bl.a. Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling, de dertilhørende garantifonde og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer. De skattemæssige foranstaltninger består af mulige administrative konsekvenser, i form af for eksempel forøget kontrol af betalinger til lande på sortlisten, eller forøget kontrol af skatteydere, der har transaktioner med disse lande. Derudover består de skattemæssige foranstaltninger af mulige lovgivningsmæssige tiltag i form af for eksempel styrkede værnsregler mod landene på sortlisten. Der er mellem EU-landene opnået enighed om et katalog af muligheder, der grundlæggende skal gøre det mindre fordelagtigt og mere administrativt byrdefuldt at have økonomisk aktivitet i lande på sortlisten. De fleste af værnsreglerne indgår allerede i dansk ret.

3. Formål og indhold

Det forventes, at ECOFIN 12. marts 2019 vil drøfte og vedtage en opdatering af sortlisten og observationslisten på baggrund af en igangværende evaluering, som endnu ikke er færdiggjort. Når opdateringen er vedtaget, offentliggøres den, lige-

som den oprindelige sortliste og observationsliste samt mellemliggende revisioner er blevet offentliggjort løbende efter vedtagelse.

Opdatering af sortlisten og observationslisten

ECOFIN ventes i forbindelse med opdateringen af sortlisten og observationslisten at tage stilling til, hvorvidt de lande, som har afgivet tilsagn med frist ved udgangen af 2018, nu har gennemført de fornødne tiltag og efterlever samtlige kriterier, således at de kan fjernes fra observationslisten på linje med hidtidig praksis. ECOFIN ventes også at tage stilling til, hvordan man skal håndtere de lande, som ikke vurderes at have gennemført fornødne tiltag, herunder om disse skal placeres på sortlisten eller evt. have forlængede frister i det omfang dette kan være relevant.

Grundlaget for opdateringen af listerne er Adfærdskodeksgruppens indstilling, der hviler på en evaluering, som pågår, men endnu ikke er færdiggjort.

Udmøntning af nye kriterier

Da Rådet med rådskonklusionerne 8. november 2016 vedtog de eksisterende kriterier, som landene skal efterleve for at undgå sortlistning, vedtog man tillige to fremtidige kriterier til senere udmøntning. Adfærdskodeksgruppen har drøftet udmøntningen af disse kriterier, hhv. et supplerede kriterium for skattegennemsigtighed, *kriterium 1.4* og et supplerede kriterium for implementering af BEPS-minimumsstandarder, *kriterium 3.2*. Det ventes, at ECOFIN vil drøfte disse kriterier, men det er fortsat uklart, hvorvidt der kan opnås enighed særligt om kriterium 1.4.

Kriterium 1.4 indebærer, at tredjelande skal udveksle oplysninger om selskabers ejerskabsforhold. Den præcise udmøntning og tidsfristerne for efterlevelse af kriterium 1.4 drøftes fortsat, og afhænger bl.a. af det sideløbende arbejde i Global Forum⁶.

Kriterium 3.2 indebærer, at landene skal tilvejebringe en effektiv implementering af virksomheders afrapportering af land-for-land-oplysninger til skattemyndighederne. Det foreslås, at lande, der ikke efterlever kriterium 3.2 senest ved udgangen af 2019, vil skulle optræde på sortlisten. Dog vil lande på observationslisten, som har givet tilsagn om at efterleve det eksisterende kriterium 3.1 (om implementering af OECD BEPS-minimumsstandarder) inden udgangen af hhv. 2018 og 2019 have frist til at implementere land-for-land-afrapportering i kriterium 3.2 senest ved udgangen af hhv. 2020 og 2021.

Geografisk anvendelsesområde

⁶ *The Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes* har til formål at sikre implementering af internationale standarder for gennemsigtighed på skatteområdet. Forummet er et selvstændigt sekretariat placeret i *OECD Centre for Tax Policy and Administration*, og består af en lang række lande og organisationer, herunder alle OECD- og G20-lande, EU og en række udviklingslande.

Det følger af Rådskonklusioner af 5. december 2017, at sortlistens anvendelsesområde kan udvides til at omfatte flere lande, end de lande, der var inkluderet i Adfærdskodeksgruppens indledende screening i 2017. Det er forventningen, at anvendelsesområdet foreslås udvidet således, at Adfærdskodeksgruppen fra 2020 vil påbegynde en screening af de lande, som rangerer højt mht. enten kriterium a) omfanget af økonomiske forbindelser til EU eller b) niveauet for økonomisk aktivitet i landet, og som samtidig ikke i høj grad er ramt af økonomisk og politisk ustabilitet (kriterium c).

4. Europa-Parlamentets holdning

Da der er tale om rådskonklusioner, har Europa-Parlamentet ingen formel rolle i vedtagelsen. Europa-Parlamentets undersøgelsesudvalg om hvidvask, skatteunddragelse og skatteundgåelse støttede i sin rapport i oktober 2017 en fælles anerkendt definition af skattely og ambitiøse defensive foranstaltninger.

5. Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af skatteundgåelse opnås mest effektivt gennem fælles løsninger. En fælles EU-sortliste er mere effektiv end en national sortliste. Regeringen vurderer derfor, at initiativet er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Opdateringen af sortlisten og observationslisten har ingen lovgivningsmæssige ændringer.

7. Økonomiske konsekvenser

Opdateringen af sortlisten og observationslisten har ikke i sig selv statsfinansielle, samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser, men en øget global overholdelse af kriterierne for god skattepraksis kan have positive økonomiske konsekvenser i Danmark, ved fx at sikre skattegrundlaget og understøtte mere lige konkurrence mellem alle virksomheder i og udenfor EU.

8. Høring

Sagen har ikke været i ekstern høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Der ventes generelt bred opbakning til en opdatering af sortlisten og observationslisten. Der ventes også støtte til en udvidelse af det geografiske anvendelsesområde samt et nyt kriterium om effektiv implementering af virksomheders af-rapportering af land-for-land-oplysninger til skattemyndighederne (kriterium 3.2), mens det er usikkert, om der på nuværende tidspunkt kan opnås enighed om udformning og tidsfrist for et nyt kriterium om udveksling af oplysninger om selskabers ejerskabsforhold (kriterium 1.4).

10. Regeringens generelle holdning

Det er en dansk prioritet at sikre en ambitiøs international indsats til bekæmpelse af skatteundgåelse mhp. at sikre de enkelte landes skattegrundlag, ligesom det er

en prioritet at fremme lige skattevilkår for virksomheder i og uden for EU. EU's sortliste er et effektivt værktøj til at sikre bedre praksis på skatteområdet ved at fremme global efterlevelse af kriterierne om skattegennemsigtighed, fair beskatning og implementering af BEPS-minimumsstandarder.

Regeringen finder det væsentligt, at vurderingen af tredjelande er foretaget med udgangspunkt i objektive kriterier. Det understøtter listens troværdighed og legitimiteten af de ændringer i skattepraksis, der efterspørges hos de lande, der ikke allerede efterlever kriterierne.

Regeringen arbejder for, at den igangværende evaluering færdiggøres snarest mhp. at muliggøre en stillingtagen til, hvilke lande, der fremadrettet skal fremgå af hhv. sortlisten og observationslisten. I den forbindelse er det regeringens holdning, at lande, hvis frist for efterlevelse af tilsagn er udløbet, og som hverken efterlever de oplyste kriterier eller har udsigt til at gøre det inden for rimelig tid, placeres på sortlisten. Regeringens overordnede hensyn er dog under alle omstændigheder at processen bedst muligt sikrer tredjelandenes efterlevelse af kriterierne i praksis og sikrer bedst mulige incitamenter hertil.

Regeringen støtter desuden yderligere styrkelser af EU's sortliste, bl.a. ved at udmønte nye kriterier for at undgå sortlistning samt en udvidelse af sortlistens geografiske anvendelsesområde.

Derudover er det vigtigt for regeringen at fortsætte arbejdet med at styrke standarderne og bekæmpelsen af skatteundgåelse internt i EU, således at EU-landene kan gå forrest som et godt eksempel.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev 1. december 2017 forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsmandat forud for ECOFIN 5. december 2017. Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret forud for ECOFIN's løbende opdateringer af sortlisten og observationslisten 13. marts 2018, 25. maj 2018, 2. oktober 2018, 6. november 2018 og 4. december 2018.

Der henvises til samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg 23. november 2017 og fortrolige orienteringer oversendt til Folketingets Europaudvalg 12. marts 2018, 17. maj 2018, 27. september 2018, 1. november 2018 og 29. november 2018.

Bilag 1. Aktuelle kriterier for sortlisten

Kriterierne for, hvorvidt tredjelande optræder på sortlisten, vedrører

- Skattegennemsigtighed, dvs. at landet skal efterleve internationale standarder for informationsudveksling.
 - Kriterium 1.1. pålægger et land at implementere automatisk informationsudveksling om finansielle konti efter de internationale standarder
 - Kriterium 1.2. pålægger et land at blive medlem af OECD's Globale Forum for Transparens og Informationsudveksling på skatteområdet og opnå en tilfredsstillende vurdering fra de øvrige medlemmer
 - Kriterium 1.3. pålægger et land at underskrive og ratificere OECD's multilaterale konventioner om fælles administrativ assistance (MCMAA)
- Fair beskatning, dvs. at landet ikke må have foranstaltninger, der er skadelige i henhold til EU's adfærdskodeks for erhvervsbeskatning, eller facilitere aggressiv skatteplanlægning.
 - Kriterium 2.1. pålægger et land at afvikle diskriminerende skattestandarder på selskabsskatteområdet
 - Kriterium 2.2. pålægger et land at afvikle offshore strukturer, som tiltrækker profit uden reel økonomisk aktivitet.
- Implementering af BEPS-minimumsstandarder, dvs. at landet skal opfylde de minimumsstandarder for selskabsbeskatning, som der er enighed om i OECD og G20.
 - Kriterium 3.1. pålægger et land at implementere OECD BEPS-minimumsstandarder.

Bilag 2. Sortlisten

Tabel 1

Liste over ikke-samarbejdsvillige tredjelande og jurisdiktioner

Oprindelig sortliste vedtaget på ECOFIN 5. december 2017	Aktuel sortliste – forud for opdatering på ECOFIN 12. marts
1 Amerikansk Samoa	Amerikansk Samoa
2 Bahrain	Amerikanske Jomfruøer
3 Barbados	Guam
4 Grenada	Samoa
5 Guam	Trinidad og Tobago
6 Sydkorea	
7 Macao	
8 Marshall Øerne	
9 Mongoliet	
10 Namibia	
11 Palau	
12 Panama	
13 Saint Lucia	
14 Samoa	
15 Trinidad og Tobago	
16 Tunesien	
17 Forenede Arabiske Emirater	

Anm.: Lande markeret med gråt er fjernet fra sortlisten siden december 2017 og placeret på observationslisten.

Lande markeret med blå er blandt de otte orkanramtelande, hvis tilsagn Adfærdskodeksgruppen først tog stilling til i foråret 2018.

Kilde: EU's Adfærdskodeksgruppe og Kommissionen

Bilag 3. Observationslisten over lande, der har forpligtet sig til at efterleve EU's kriterier

Table 2
Observationsliste over lande, som har forpligtet sig til at efterleve EU's kriterier, jf. annek 2

	Oprindelig observationsliste vedtaget på ECOFIN 5. december 2017	Aktuel observationsliste – forud for opdatering på ECOFIN 12. marts
1	Albanien	Albanien**
2	Andorra	Anguilla
3	Armenien	Antigua og Barbuda
4	Aruba	Armenien*
5	Belize	Aruba
6	Bermuda	Bahamas
7	Bosnien-Hercegovina	Bahrain
8	Botswana	Barbados
9	Caymanøerne	Belize
10	Cook øerne	Bermuda
11	Curaçao	Bosnien-Hercegovina**
12	Fiji	Botswana*
13	Færøerne	Britiske Jomfruer
14	Guernsey	Caymanøerne
15	Grønland	Cook øerne
16	Hong Kong	Curaçao
17	Isle of Man	Dominica
18	Jamaica	Forenede Arabiske Emirater
19	Jersey	Fiji*
20	Jordan	Færøerne
21	Kap Verde	Grenada
22	Labuan	Guernsey
23	Liechtenstein	Grønland
24	Makedonien	Hong Kong
25	Malaysia	Isle of Man
26	Maldiverne	Jamaica**
27	Marokko	Jersey
28	Mauritius	Jordan*
29	Montenegro	Kap Verde*
30	Nauru	Labuan
31	Niue	Macao
32	Ny Caledonien	Makedonien**
33	Oman	Malaysia
34	Peru	Maldiverne*
35	Qatar	Marokko*
36	Saint Vincent og Grenadinerne	Marshall Øerne
37	San Marino	Mauritius
38	Schweiz	Mongoliet**
39	Serbien	Montenegro**
40	Seychellerne	Namibia*
41	Swaziland	Nauru
42	Taiwan	Niue
43	Thailand	Ny Caledonien
44	Tyrkiet	Oman
45	Uruguay	Palau
46	Vanuatu	Panama
47	Vietnam	Qatar
48		Saint Lucia

Anm.: Lande markeret med gråt er placeret på observationslisten (flyttet fra sortlisten).

Lande markeret med blå er blandt de otte orkanramtelande, hvis tilsagn Adfærdskodeksgruppen først tog stilling til i foråret 2018. Lande markeret med grønt er fjernet fra observationslisten.

Lande markeret med * skal efterleve udvalgte tilsagn inden udgangen af 2018.

Lande markeret med ** skal efterleve samtlige tilsagn inden udgangen af 2019.

Kilde: EU's Adfærdskodeksgruppe og Kommissionen

Bilag 4: Status på tilsagn fra lande på observationslisten pr. 4. december 2018

Tabel 3

Kriterier, som lande på observationslisten har givet tilsagn om at efterleve

	Skattegennemsigtighed			Fair beskatning		BEPS
	Kriterium 1.1	Kriterium 1.2	Kriterium 1.3	Kriterium 2.1	Kriterium 2.2	Kriterium 3.1
1 Albanien**						x*
2 Andorra				✓		
3 Anguilla		x			x	
4 Antigua og Barbuda	x		x	x		✓
5 Armenien*			x*	✓		x*
6 Aruba				x		✓
7 Bahamas	✓		✓		x	
8 Bahrain	✓		✓		x	✓
9 Barbados				x		
10 Belize				x		
11 Bermuda					x	
12 Bosnien-Hercegovina**		✓*	x*			x*
13 Botswana*			x*	x		
14 Britiske Jomfruøer					x	
15 Caymanøerne					x	
16 Cook øerne				x		x
17 Curaçao	x	x		x		
18 Dominica	x		x	x		✓
19 Forenede Arabiske Emirater	✓		✓		x	✓
20 Fiji*		x*	x*	x		x*
21 Færøerne						x
22 Grenada	x		✓	x		✓
23 Guernsey					x	
24 Grønland						x
25 Hong Kong	✓		✓	x		
26 Isle of Man					x	
27 Jamaica**			x*			
28 Jersey					x	

29	Jordan*		x*	x*	x		x*
30	Kap Verde*		✓*	x*	x		x*
31	Labuan				x		
32	Liechtenstein				✓		
33	Macao	✓		✓	x		
34	Makedonien**			x*			✓*
35	Malaysia				x		
36	Maldiverne*			x*	x		✓*
37	Marokko*			x*	x		x*
38	Marshall Øerne	x	x			x	x
39	Mauritius				x		
		Skattegennemsigtighed			Fair beskatning		BEPS
		Kriterium 1.1	Kriterium 1.2	Kriterium 1.3	Kriterium 2.1	Kriterium 2.2	Kriterium 3.1
40	Mongoliet**		✓*	x*			
41	Montenegro**		✓*	x*			x*
42	Namibia*		x*	x*	x		x*
43	Nauru						x
44	Niue						x
45	Ny Caledonien*	x	x	x			x*
46	Oman	x	✓	x			
47	Palau	x	x	x			x
48	Panama				x		
49	Peru			✓			
50	Qatar	x		x			
51	Saint Lucia				x		✓
52	Saint Kitts og Nevis				x		✓
53	Saint Vincent og Grenadinerne				x		✓
54	San Marino				✓		
55	Schweiz				x		
56	Serbien**		✓*	x*			✓*
57	Seychellerne				x		
58	Sydkorea				x		
59	Swaziland**		✓*	x*			x*
60	Taiwan*	x		x	x		x*
61	Thailand*			x*	x		
62	Tunesien				x		
63	Turks- og Caicosøerne					x	
64	Tyrkiet*	x*	x*	✓*	x		
65	Uruguay				x		
66	Vanuatu					x	x
67	Vietnam*		x*	x*	✓		

Anm.: Kriterier markeret med ✓ er opfyldt.

Kriterier markeret med * skal efterleves inden udgangen af 2019.

Lande markeret med grønt er fjernet fra observationslisten.

Lande markeret med * skal efterleve udvalgte tilsagn inden udgangen af 2018.

Lande markeret med ** skal efterleve samtlige tilsagn inden udgangen af 2019.

Kilde: EU's Adfærdskodeksgruppe og Kommissionen

